

Nikola Meeuwsen pakt Deventer in

22-01-2026

Nikola Meeuwsen, piano

Noa Wildschut, viool

Benjamin Kruithof, cello

Pianotrio's van Ludwig van
Beethoven en Pjotr Iljitsj Tsjaikovski

436ste concert Stichting Kamermuziek Deventer
Deventer Schouwburg, 21 januari 2026

Door Maarten Mestrom

DEVENTER – Waarschijnlijk ook tot zijn eigen verbazing schreef Nikola Meeuwsen een stukje muziekgeschiedenis door in 2025 als eerste 'Hollander' ooit de eerste prijs te behalen op de prestigieuze Koningin Elisabethwedstrijd (voorheen Concours) van onze zuiderburen. Zo'n prijs is een ticket naar een nieuw leven. Opeens staat je naam bovenaan bij iedere programmeur van klassieke muziek van enige statuur. 'Mazzel' dus voor de muzikliefhebbers in Deventer (en verre omstreken) dat Nikola Meeuwsen en zijn muzikale vrienden - en generatiegenoten - violiste Noa Wildschut en cellist Benjamin Kruithof woensdagavond waren uitgenodigd voor het 436ste concert in de serie Kamermuziek Deventer. En wat ook heel leuk was: de zaal was vol.

Er wordt door het jonge drietal voorzichtig afgetrapt in het Pianotrio in Bes, opus 97 uit 1811 van Van Beethoven. Wat meteen opvalt aan het spel van Meeuwsen is dat het legato en lyrisch is. Hij laat de vleugel zingen. Het samenspel is aanvankelijk voorzichtig. Violiste Noa Wildschut (2001) en cellist Benjamin Kruithof (1999) geven de klavierleeuw wat weinig voer om op te kauwen. De goede balans ontstaat pas na de pauze in Tsjaikovski's aantrekkelijke Pianotrio in a.

Maar dan wordt ook steeds duidelijker wat de aantrekkingskracht van Meeuwsen is. Hij is niet alleen technisch begaafd en volleerd toetsen-virtuoos (dat zijn alle pianisten op dat niveau), maar zijn grote kracht is dat hij daarbij zijn onbevangenheid en open mind heeft behouden. Hier zit niet iemand onder grote druk een afgetekende topprestatie te leveren, maar een muzikant die zich overgeeft aan het pure spel met de twaalf tonen – soms wegdromend in de muzikale fantasieën alsof hij met vrienden een stuk aan het doorspelen is, ver van podium en concertzaal. Ja, en dan snap je dat een jury voor de bijl gaat. Dit gaat over de essentie van speelplezier, niet over scoren.

Hoe verder de avond vordert, hoe beter het samenspel binnen het trio wordt. De klank van Noa Wildschut's viool is heel verfijnd en mengt perfect met de cello. Als de strijkers eensgezind optrekken, dagen ze Meeuwsen uit meer zijn grenzen op te zoeken.

Zo wordt Tsjaikovski's trio in a (1882) een kleurrijk Russisch sprookje, met een godverlaten toendra en een somber bos, maar ook warme borsjtsj onder de kroonluchter bij een knapperend haardvuur. Goed om ons er even aan te herinneren dat er lang niet alleen horror schuilt in de Russische ziel, zoals momenteel lijkt. Het uitgebreide 'Tema con variazioni' ontvouwt zich als een blauwdruk voor de Paganini Variaties die Rachmaninov een halve eeuw later zou schrijven. Net zo vindingrijk, compact als speels. Heerlijke muziek in een driekwartier lange spanningsopbouw die steeds intenser wordt. Na de ontlading van het slotapplaus geen nasmeulend vuurwerk, maar het tegenovergestelde. Als toegift de instrumentale uitvoering van Schubert's 'Du bist die Ruh', leidend tot een verstild einde aan dit uitstekende concert.

Volgend concert in de serie Kamermuziek
Deventer: **Dinsdag 17 februari 2026:**

Noëlle Drost, sopraan en Jorian van Nee, piano.
Muziek van Ravel, Jamar, Stravinsky en Poulenc.